

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/924/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint másodfokú bíróság Bpkf.III.1.649/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] A Miskolci Törvényszék 2021. augusztus 31. napján kihirdetett 9.B.68/2019/95. számú ítéletével az indítványozót mint II.rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat]. Ezért 2 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte.
- [3] A Debreceni Ítéltábla 2022. március 21. napján jogerőre emelkedett Bf.II.719/2021/20. számú végzésével – az egyik bűnjelet érintő rendelkezést és a személyi adatokat pontosítva – helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [4] A Kúria 2023. február 14. napján kelt Bfv.614/2022/14. számú végzésével az első- és a másodfokú ítéletet hatályában fenntartotta.
- [5] A jogerős ügydöntő határozattal szemben az indítványozó által benyújtott, perújítás kezdeményezésére irányuló indítványt a Debreceni Ítéltábla 2025. október 16. napján kelt Bpi.I.503/2025/16. számú végzésével elutasította.
- [6] Az indítványozó az elsőfokú elutasító végzés ellen fellebbezett. A Kúria 2026. január 14. napján kelt Bpkf.III.1.649/2025/3. számú végzésével a perújítási indítványt elutasító elsőfokú végzést helybenhagyta.

- [7] 2. Az indítványozó 2026. március 5. napján az elsőfokú bíróság útján az Alkotmánybírósághoz fordult és az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszában a Debreceni Ítéltábla Bpi.I.503/2025/16. számú és a Kúria Bpkf.III.1.649/2025/3. számú perújítás megengedhetősége kérdésében hozott végzései alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérte az alapügyben a Miskolci Törvényszék által hozott 9.B.68/2019/95. számú elsőfokú ítéletre kiterjedően. Az indítványozó az Alkotmánybíróság felhívására 2026. június 2. napján indítvány-kiegészítést nyújtott be (a továbbiakban együtt: alkotmányjogi panasz).
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a nyomozó hatóságok és bíróságok megsértették az Alaptörvény V. cikkében, továbbá a XXVIII. cikk (1), (2), (3), (7) bekezdéseiben foglalt jogait. Indokolása szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát azzal sértették meg, hogy a becsatolt bizonyítékait nem vették figyelembe, és a bírósági döntések kellő indokolást nem tartalmaztak, továbbá a bírói pártatlanság nem érvényesült az eljárás során. Az indítványozó állítása szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való joga azáltal sérült, hogy a nyomozás során a kirendelt védőjétől nem kapott ténylegesen segítséget.
- [9] Az indítványozó alkotmányjogi indokolás nélkül hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (2) bekezdésében foglalt ártatlanság vélelmének megsértésére és a (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogra, továbbá az Alaptörvény V. cikk sérelmét abban vélte megvalósulni, hogy jogos védelemre történő hivatkozásának a bíróság nem adott helyt.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tett-e.
- [11] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-ára alapozott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A Kúria támadott végzését az indítványozó 2026. január 22. napján vette át. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó 2026. március 5. napján nyújtotta be. Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy a panaszt határidőben benyújtottnak kell tekinteni.
- [12] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az Ítéltábla perújítási indítványt elutasító határozatát helybenhagyó végzése olyan eljárást befejező döntés, amely az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz tárgya lehet. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint ilyen esetben kizárólag a perújítási indítvány

elbírálását folytató bíróságok eljárásának az alkotmányosságát, illetve a perújítási indítvány tárgyában hozott bírósági döntések Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálhatja, vagyis jelen esetben nincs mód a Miskolci Törvényszék 9.B.68/2019/95. számú ítéletének vizsgálatára {3255/2025. (VII. 30.) AB végzés, Indokolás [29]; 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [17]; 3215/2021. (V. 28.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság tehát a továbbiakban csak a perújítás kezdeményezésére irányuló eljárásban hozott két bírósági határozatot vizsgálhatta.

- [13] Az alkotmányjogi panasz a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírósági határozatok tekintetében részben eleget tett az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott követelményeknek, mert megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. §]; az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [V. cikk, XXVIII. cikk (1), (2), (3), és (7) bekezdést]. Az indítvány tartalmazta a támadott bírósági határozatokat (a Debreceni Ítéltábla Bpi.I.503/2025/16. számú, a Kúria Bpkf.III.1.649/2025/3. számú végzéseit, valamint a Miskolci Törvényszék 9.B.68/2019/95. számú elsőfokú ítéletét). Az indítványozó indokolást terjesztett elő – az V. cikk és a XXVIII. cikk (2), (7) bekezdései kivételével – arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági határozatok miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; továbbá kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírósági határozatok alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére.
- [14] Az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a határozott kérelem alábbi követelményeinek:
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény V. cikkéhez és a XXVIII. cikk (2), (7) bekezdéseihez, valamint ahhoz, hogy a XXVIII. cikk (3) bekezdésének sérelme a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott határozatokhoz hogyan kapcsolódik, alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást nem fűzött. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az ilyen indokolás hiánya az indítványi elem érdemi elbírálásának az akadálya {pl: 3149/2016. (VII. 22.) AB végzés, Indokolás [27]}.
- [16] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszának alapul szolgáló büntető ügyben terhelt volt, így az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint jogosultnak és érintettnek tekinthető. Az Alkotmánybíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

- [17] 4. Az Alkotmánybíróság ezután az Abtv. 29. §-ában, az indítvány befogadásához szükséges további feltételek fennállását vizsgálta.
- [18] Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] Az indítványozó a perújítás megengedhetőségének elutasítása tekintetében hozott első- és másodfokú végzést azért tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétesnek, mert az eljáró bíróságok mérlegelése szerint perújítási ok nem áll fenn.
- [20] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bíróságok részletes indokát adták a perújítási indítvány elutasításának. A bíróságok összegezve álláspontjukat, kifejtették, hogy az indítványozó által hivatkozott bizonyítékok, tények, körülmények az alapeljárásban mind szerepeltek és azokat a bíróságok értékelték, így a bizonyítékok újramérlegelése vagy azok bizonyító erejével kapcsolatos bírói döntés vitatása a perújítás alapját nem képezheti {támadott elsőfokú perújítási végzés, Indokolás [17], másodfokú perújítási végzés, Indokolás [21]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban utal arra, hogy a perújítás megengedhetőségi feltételeinek vizsgálata az eljáró bíróságok és nem az Alkotmánybíróság feladata, ezért nem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírói döntés miként foglalt állást a perújítás törvényi feltételeinek megléte kérdésében {pl. 3163/2022. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [26]–[27]}.
- [23] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésben foglalt védelemhez való jogának sérelmét nem a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott

határozatokhoz kapcsolva sérelmezte, hanem az alapeljárásban a nyomozás során eljáró védője tekintetében és az Alkotmánybíróság vizsgálata a már megjelölt okból csak a perújítás kezdeményezésére vonatkozó eljárásra terjedt ki.

- [24] Összességében megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában a tisztességes bírósági eljáráshoz és a védelemhez való jog állított sérelmén keresztül valójában a számára kedvezőtlen, a perújítás megengedhetősége tárgyában hozott bírói döntések tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját fogalmazta meg. A bírói döntésekkel szemben felhozott kifogásai a bírói mérlegelést támadják és a bizonyítékok újraértékelését várják el az Alkotmánybíróságtól, amelyre hatásköre nem terjed ki {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [25] Az Alkotmánybíróság mindezekre tekintettel megállapította, hogy az indítvány nem állított a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [26] 5. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2026. július 7.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró